

Cal Rita

Vallbona d'Anoia

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer Major, 69-73. Nucli urbà
Alçada: 297

Coordenades:

Latitud: 41.51915
Longitud: 1.70786
UTM Est (X): 392185
UTM Nord (Y): 4597196

Classificació

Número de fitxa: 08292 - 19
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Any: 1846
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 2374801CF9927S0001PG
Autoria de la fitxa: Núria Cabañas
Data de registre de la fitxa: dl., 25/06/2018 - 02:00

Descripció

Ca la Rita es troba situada a la banda nord del carrer Major, al nucli urbà de Vallbona d'Anoia. És una finca aïllada entre els dos passatges que donen al carrer del Raval amb una part de la coberta a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana principal i amb una part de terrassa. L'edifici està dividit en tres habitatges cadascun d'ells amb un accés independent i amb un nucli d'escala. Cada habitatge consta de planta semisoterrània, planta baixa, primer i segon pis i golfes. La façana principal està organitzada mitjançant tres eixos ben definits per una motllura i està revestida amb morter de calç i pintada d'un color beix. A la planta baixa s'obren tres portals amb llinda de pedra. Al porta central hi ha la inscripció "AN 1846 PV". A nivell del primer i segon pis hi ha tres balcons amb volandera amb barana de ferro colat i emmarcats amb marcs ressaltats. La façana està coronada amb una cornisa molt treballada, amb pilastres amb florons i una barana de ferro.

La façana posterior a nivell de planta baixa s'hi obra una porta que s'hi accedeix mitjançant graons i una finestra. A nivell del primer pis hi ha una balconada correguda on s'hi obren tres finestres i un balcó simple tots amb barana de ferro forjat i a l'alçada del segon pis dues petites finestres. A les façanes laterals compten amb diverses finestres i una porta a cada lateral. Tant la façana posterior com les dues laterals també estan arrebossades però amb més mal estat de conservació.

A la planta semisoterrada hi ha un celler cobert per unes grans voltes de pedra de turo. Antigament també havia tingut un cup que l'ajuntament el va expropiar per tal d'ampliar el carrer del Raval i crear una petita plaça.

Observacions:

La fitxa s'ha omplert amb dades estretes de la fitxa 08.24.EA del Catàleg de Béns Arquitectònics, Històrics i Ambientals de Vallbona d'Anoia, redactat pel Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona.

Història

La finca de Cal Rita fou construïda l'any 1846 i pertanyia a Pere Viñas, coneguts com els de Cal Bota. Pere Viñas, juntament amb el seu germà Josep estan vinculats a l'aparició i desenvolupament del nucli de filatura de Vallbona- Cabrera. L'any 1841 van constituir la societat Bonet, Pedro Viñas y C^a amb l'objectiu de fabricar filats de cotó. La seu era a casa de Josep Viñas, on hi havia molí fariner i un batà de llana que amb la riuada de 1842 quedà tot destruït. La nova fàbrica estava dotada amb 8 màquines de filatura i una roda per accionar-les. El director de la fàbrica fou Pere Viñas. El moli fariner també fou reconstruït sota Cabrera i la ubicació original l'ocupà la fabrica de filatura. L'any 1840 tenia 60 treballadors i el 1850 arribava els 93. L'any 1858 Pere Viñas va invertir en una fàbrica de filatura de cotó de Subirats i es va allunyar de la gestió de la fàbrica de Cabrera.

Després de la mort de Pere Viñas, Cal Rita va anar a parar a mans de la seva filla Eulàlia Viñas Mata. A inicis del segle XX constava al registre fiscal com a propietat d'Antònia Serra Artigas qui estava o havia estat casada amb Josep Viñas. L'any 1905 Cal Rita ja no era propietat d'Antònia Serra. El 1910 fou comprada per Amèlia Sala Torres a Ramon Sánchez, successor d'Antònia Serra. A inicis de la dècada de 1920 fou adquirida per Pelegrí Rita qui va morir l'any 1942. La casa va arribar a propietat de Marià Ricart Fontanet, germà de la dona de Pelegrí Rita, qui va morir l'any 1950 i va llegar la casa a Maria Vilarrubí Martí, que la va vendre a la seva neboda Antònia Mestre i Vilarrubí. En l'actualitat és propietat d'Amadeu Serch Mestre, fill d'Antònia Mestre Vilarrubí.

Bibliografia

AAVV. (2014): Pla especial urbanístic de protecció i catàleg del patrimoni arquitectònic, històric i ambiental de Vallbona d'Anoia. SPAL. Diputació de Barcelona.

GUITIÉRREZ I POCH, MIQUEL. (2006): Entre el cep i el cotó: treball, terra i fàbrica a Vallbona d'Anoia (1800-1936) a Micellanea Aqualatensia-12. Ajuntament d'Igualada i Centre d'estudis Comarcals d'Igualada. Igualada.

